

784 (474.28) + 8 - 192

THOA

ÜENÜ
TALLINNA OSAK.
MUUSIKAHARU

SEGAKOORI
KONTSERT

JUHATAB

helilooja EVALD AAV

SOLISTID:

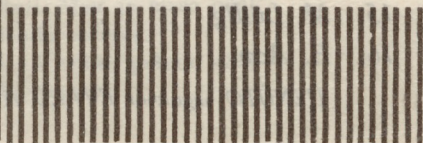
IDA AAV-LOO (sopraan)

MARTIN TARAS (tenor)

KLAVERIL TEKLA KOCH

„ESTONIA“
KONTSERTSAALIS
PÜHAPÄEVAL,
3. XII 1933.

ALGUS
KELL 20

83 363

KAVA:

1. J. Aavik . . . . . Au langenuile
2. R. Tobias . . . . . Meil aia äärne tänaval
3. H. Känd . . . . . Lööke
4. M. Lüdig . . . . . Öhtul
5. M. Hermann . . . . . Nooruse unenägu

ÜENÜTO segakoor EVALD AAV'a juhatusel.

6. M. Saar . . . . . Tuule hõlmas, luule hõlmas
7. E. Aav . . . . . Merilind

IDA AAV-LOO (sopraan).

8. E. Aav. Juta ja Ülo duett oop. „Vikerlased“
IDA AAV-LOO (sopraan) ja MARTIN TARAS (tenor).

9. S. Cardillo . . . . . Ainult sind
10. R. Leoncavallo . . . . . Mattinata

MARTIN TARAS (tenor).

11. P. Mascagni . . . . . Duett oop. „Cavalleria
rusticana“

IDA AAV-LOO (sopraan) ja MARTIN TARAS (tenor).

12. E. Napravnik . . . . . Laane laul
13. J. Krička . . . . . Mustlaspoisil seoti silmad
14. S. Kazuro . . . . . Lainte mäng
15. M. Lüdig . . . . . Mets
16. E. Aav . . . . . Las' kasvame

ÜENÜTO segakoor EVALD AAV'a juhatusel.

Au langenuile.

A. Kuldkepp.

Me kodu kaitseks lahinguid te lõite,
te noore elu ta eest ohvriks tõite.
Kuis mälestada, kangelased, teid,
kes kütkest lahti raiusite meid!

Au, õnne see me rahval õilsalt annab,
kes meie võitluslippu kindlalt kannab.
Meid lohutab teade see surma ööl,
et mehed Eestis on me elutööl.

Nüüd manalasse kostku meie vanne,
me vaprad pojad, võtke püham anne;
me vaim ja hing, me liha ja me luu
on elus, surmas Eestimaale truud.

R. TOBIAS.

Meil aia äärne tänaval.

Meil aia äärne tänaval
kui armas oli see!
Kus kasteheinas põlvini
me lapsed jooksim.

Kus ehani ma mängisin
küll lille, rohuga,
kust vanataat käe kõrval mind
viis tupp magama.

Küll üle aia tahtsin ma
ta kombel vaadata,
„laps oota”, kostis ta, „see aeg
on kiir’ küll tulema.”

Aeg tuli. Maa ja mere pääl
silm mõnda seletas.
Ei pool nii armas polnud sääl
kui küla tänaval.

H. KÄND.

Lõoke.

Rahvalaul.

Liiri-lööri lõokene
kõrgel pilve piiril.
Küll on ilus kõrgel
sinitaeva all.
Sääl on me lōo!

M. LÜDIG.

Õhtul.

J. Liiv.

Unerahu tooja öö on tulemas.
Päike läheb looja hiilges ilusas.
Juba orupinnal viibib videvik.
Kõrgel kingurinnal hiilgus imelik...

Sääl üks aken väike, lihtsam kõikidest,
laenab kuldse läike lang'vast päikesest.
Sellest aknast vaatab mind mu tuttav neid,
kiirte kaudu saadab mulle terviseid.

M. HERMANN.

Nooruse unenägu.

G. Suits.

Noor olla, on kevadet rinna sees kanda
ja kevade kohinat kuulda,
kui sõnavad lootuse ihade randa
veel ärganud vahused noored.

Ja põue sees midagi tuksub ja tuikab
ja soonte sees lainetab veri.
Ja südames midagi hüüab ja huikab;
ja silmis on igatsusmeri.

Laanelaul.

Laani laia lajab,
kõrbi kaugel kajab
minu kodumaalla,
sünnipaiga raalla.

Põlismetsa varjus
püsis kaua orjus,
ei ta neid saand murda
katku ka ei karda.

Laani laia, laia
nüüd laulu lajab,
kõrbi kaugel, kaugel
veelgi sellest kajab.

J. KRIČKA.

Mustlaspoisil seoti silmad.

Sileesia rahvalaul.

Mustlaspoisil seoti kord ta silmad,
et ei kohtaks mustlasneidu öösel.

Mustlaspoisil seoti silmad kinni,
ent ta siiski armsa juurde jõudis.

S. KAZURO.

Lainte mäng.

E. Slonski.

Mu ees nüüd kajak lendab,
veepeeglil laskub ta;
kuu hõbe kiirte säras
jäab ilm kõik uinuma.

Kuid mind nii lõputumalt
viib mere sinivoog
ja valgeks vahuks paiskab
lai laksuv laintevoog.

Kuu valgust kallab alla,
hää! hoiataks kui voos:
sää! lainte kauges süles
sind hukutav on loos.

Ju pilvisse end peit on
silm kuu nii kahvatand
taas jumal on nii ligi
ja kaugel, kaugel rand.

M. LÜDIG.

Mets.

K. Sööt.

Tuul maruks tõusis, metsa puudes põikas.
Ta sasis, sasis lehte kuhjas,
et üle metsa nagu lahing ohjas,
kui fuuriate viharõke hõikas.

Mets võidetuna saatis hingest ohke...
Siis tuli päike: kiirtel metsa kattis,
kui sõjast tulnud peiu hõlma mattis
ja osaks laskis saada armu rohke.

E. AAV.

Las' kasvame!

G. Suits.

Las' kasvame me tõusev sugu
ja ootame mil tuleb tund,
kus neile, kes veel näevad und,
kord põrutame kõrvu sõjalugu.

Las' kasvame, — las' kogub ramnu
me nähetesse noortesse.
Las' õpetab uus ajatee
kuis julgelt tuleb seada sammu.

Las' kasvame — las' suurdub vägi,
kel lehvib eel kui loidelipp,
kel sihiks on see mäetipp,
kust muidu laulik kujutusi nägi.

Siis tõuseme kui rāhesadu,
mis sõuab rāngalt taeva all,
ja tulikirjal välkuval
maas viletsaile kuulutame kadu!

Ar 933
Ülemaaline.

S. KAZURO

E. AAV

Laulukäsiväl

Ülemaaline

Laulukäsiväl me tõusev süng
ja eotame mil tuleb tund
kus neile kes veel nõuavad
kord pööratame kõvera sõjajärgi

Laulukäsiväl, laul, kõrgub rannu
me nähetesse noortesse
Laul, õpetab me ajatööd
kuis jälgit tuleb seada sammud

Laulukäsiväl — laul, armudeb vält
kel lehvib eel kui loidele
kel sihiks on see määritip
keat muidu laulik kujutus näht

Sis, tõuseme kui rühkade
mis sõnad rängalt teovad
ja tükijal väikuvad
muus viitaeile kuulume kedu!

M. LÜDDE

Metsa

K. Sõu

Tul maruks tõi, metsa
Ea sassis, sassis lehte lehtjaks
Ea sassis, sassis lehte lehtjaks
Ea sassis, sassis lehte lehtjaks

Metsa võrdnele
Metsa võrdnele
Metsa võrdnele
Metsa võrdnele